

Ходатайнице предъ Бога, ажно и до Бога!
В' рая щешъ я нареди.

М. С.

МЕЧТАНИЕ

Смили ся ти момиче!
Златокрылатно птиче,
Простри ми рѣка вѣрна?
Пакъ после нек' умра.
Животатъ ми е тѣга!
Несносенъ ми е свѣтъ!
Страшно ма любовь мѣчи,
Живея кат' проклѣтъ.

Тежки вериги нося
Любовный твой самъ робъ
Съ тяхъ щѣ си прибѣда
И тука юще в' гробъ!
Дигни си черни очи,
И тихо погледни,
И виждъ, какъ азъ за тебе
И сърдцето ми изгни;
Че Само твоейто име,
И твоя сладакъ погедъ!
Крепятъ ма като скелетъ(?)

При тебе, въ тоя свѣтъ,
За тебе азъ живея,
За тебе ща умра,
За тебе денонощно.
Ща тѣжа док' умра,
И ако ми откажишь, Нѣжнѣятъ твоя гласъ,
Вѣрвай! че ще извѣхна,
Кат' житиый младый класъ.
Животъ си теби жертва,
Принасямъ от' все сърдце
Пакъ после живѣй макаръ въ чуждите рѣце!?

М. С.